

VONNEKE & DAVINIO

Hun zoons groeien op in een wereld die bol staat van de technologie, maar **Vonneke** 'Bonneke' Ritfeld en **Davinio** Beerthuizen willen dat hun zoons vooral lekker buitenspelen. Betrokken ouders zijn ze, die soms ook even ouderwets streng moeten zijn.

tekst JILL WAAS fotografie KIKI RICHTERS
styling VALÉRIE NTANTU
xxxxxXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Baby Zayan ligt rustig tegen zijn moeder Vonneke (28) aan te slapen wanneer zij en Davinio (26) vertellen over de kersverse uitbreiding van hun gezin. Zoon Aeden (2) is sinds twee maanden een grote broer en na de eerste hectische weken is de rust weer een beetje teruggekeerd in het gezin.

V: "Ik vond die eerste tijd pittig. Met één kind was het al wennen, maar nu hadden we een baby én een peuter, die ook nog aandacht wil. De eerste week was ik heel erg overprikkeld, maar op een gegeven moment vind je er je weg in om het allemaal te combineren. Aeden was heel rustig als baby. Die gaven we een flesje, dan konden we hem neerleggen en ging hij slapen. Zayan wil de hele tijd tevreden gehouden worden, die valt pas in slaap als ik hem dicht tegen me aan houd, dus ik loop nu de hele dag met hem in de draagzak."

Geen roze wolk

Vonneke en Davinio zijn de eersten om te benadrukken dat het niet alleen maar een roze wolk is, hoe happy ze ook zijn met hun tweede zoon.

V: "Als ik op Instagram kijk, zie ik mensen vooral hun leuke, perfecte momenten met de kleine delen. Ik hoor best weinig over postnatale depressie en dat soort dingen. De eerste weken had ik echt wel donkere gedachten en gingen er dingen door mijn hoofd als: straks laat ik mijn kind vallen. Ik heb momenten gedacht: nu moet ik echt naar de GGZ, maar ben er inmiddels achter dat door de hormonen dit soort gedachten heel normaal zijn. Wat mij betreft zouden mensen daar best wel wat meer open over mogen zijn."

D: "Het is zeker niet continu een roze wolk, we hebben allebei heel erg onze weg moeten vinden, zowel na de eerste als na de tweede."

V: "Ik heb in 2019 een psychose gehad en na de bevalling van de eerste was ik heel bang dat ik een terugval zou krijgen. Ik zou een traject gaan volgen ter ondersteuning, maar doordat de begeleiding heel slecht was, is dit nooit gebeurd. Gelukkig is het goed gekomen, maar bij de tweede merkte ik opnieuw dat ik heel veel last van mijn hormonen had en qua emoties alle kanten op schommelde. Het eerste wat je dan denkt is: straks gaat het weer mis. Maar aan de andere kant wist ik ook wat de belangrijkste trigger voor mijn psychose was: heel veel jointjes roken, en dat doe ik allang niet meer. ▶

Ook had ik in die tijd heel veel stress en voelde ik een enorme werkdruk. Ik heb inmiddels geleerd om daar beter mee om te gaan.”

D: “Ik denk wij allebei wel. Ik ga naar de sportschool als ik me overprikkeld voel. Ik heb die momenten voor mezelf echt nodig met een druk gezin. Vonneke snapte dat in het begin niet zo goed. Maar die beseft nu ook dat ze juist die momenten moet pakken: even naar pilates of een avondje uit eten met een vriendin. Ook samen proberen we bewust tijd vrij te maken. Dan gaan de kleintjes naar oma en pakken wij lekker een hotel. Als je dat niet doet, houd je het niet vol.”

V: “Een goede moeder zijn is ook goed voor jezelf zorgen. De eerste periode na mijn bevallingen was ik alleen maar met mijn kindjes bezig. Op een gegeven moment vergat ik wie ik zelf was en wat ik leuk vind om te doen. Het is zo belangrijk om jezelf niet te verliezen als je moeder bent. Ik ben nu weer fanatiek aan het sporten en gezond aan het eten om alle zwangerschapskilo's eraf te trainen, zodat ik weer een beetje de oude Vonneke word.”

Niet vanzelf zwanger

Dat ze een gezin wilden, wisten Vonneke en Davinio al jong. Ze leerden elkaar kennen toen zij eenentwintig en hij negentien was. Wat Vonneke betreft hadden ze niet te lang gewacht.

V: “Ik wilde al heel snel een kind, maar Davinio is anderhalf jaar jonger, dus dan denk je: ik ga niet doordrammen. Maar na een paar jaar samenwonen hadden we allebei zoiets van: dit is toch wel heel erg leuk. We waren steeds vaker thuis en klaar voor huisje-boompje-beestje.”

D: “Voor mij was vader worden altijd een droom, maar niet perse in zo'n vroeg stadium. Ik ben daar eerlijk in: het remt je toch in het ondernemen, want je wordt in veel dingen tegengehouden. Ik had nog wel vijf jaar kunnen wachten, maar Vonneke wilde het heel graag.”

V: “En toen ging het zwanger worden dus niet vanzelf. Ik was

nog jong, dus dat was wel raar, je gaat je toch afvragen waar het aan ligt. Ik heb een HSG-behandeling gekregen, waarbij ze contrastvloeistof in mijn baarmoeder en eileiders hebben gespoten om te kijken op het allemaal wel goed doorloopt. En een maand later raakte ik alsnog zwanger. Bij de tweede dachten we: het zal wel niet zo'n vaart lopen, maar toen raakte ik opnieuw zwanger, dat was niet gepland. Maar nu hij er is, zijn we alleen maar blij, want twee jaar ertussen is perfect qua leeftijd. Voor mij is het nu wel even goed zo, ik heb begin dit jaar meteen een spiraal laten zetten.”

D: “Twee is voor mij wel het maximale. We zijn allebei ondernemers en daardoor eigenlijk 24/7 met werk bezig. Die slapeloze nachten, vroeg wakker worden en dan meteen weer afspraken hebben, dat hakt er wel in. Met twee kinderen kom je eigenlijk al tijd tekort. Soms beseft ik ook nog niet helemaal dat ik vader ben. Dan belt er iemand van de opvang: ‘Spreek ik met de vader van Aeden?’ En dan denk ik: o ja, dat ben ik. Het is best een gek idee dat ik nu zelf twee zoons heb. Maar alle clichés zijn waar: je krijgt er zoveel liefde voor terug.”

V: “Vroeger waren we altijd op pad, maar tegenwoordig zijn we vaker thuis dan uit.”

D: “Ook hebben we veel vrienden die een stuk ouder zijn dan wij, omdat de meeste mensen van onze leeftijd nog heel andere levens leiden. Ik moest er vroeger niet aan denken om een boswandeling te maken, maar nu word ik daar heel rustig van.”

Bekering

De rust in hun leven kwam ook met hun bekering tot de islam, twee jaar geleden.

V: “Toen we onze eerste zoon kregen, wisten we allebei al snel dat we hem een geloof mee wilden geven. Mijn familie is christelijk, dus ik heb eerst gekeken of het christendom iets is wat bij mij zou passen. Ik ben een paar keer naar de kerk gegaan, waar mijn zusje ook zingt, maar vond daar niet echt een connectie. Ik ►

Vonneke:

‘Aeden is heel
ondeugend, bij
hem werkt gentle
parenting niet’

had al veel vriendinnen die moslim zijn, dus ik ben een keer meegegaan naar de grote moskee in Utrecht. Toen ik daar binnenkwam, voelde ik gelijk: de islam is een geloof dat wel bij me past.”

D: “Als je naar onze normen en waarden kijkt, leefden we eigenlijk al als moslims. We leven heel erg vanuit het idee dat we andere mensen willen helpen, hen niet willen benadelen en dat je echt je steentje moet bijdragen aan de mensheid. Zo hebben we vorig jaar bijvoorbeeld 100.000 euro ingezameld voor hulp aan Palestina en zijn we ook een actie gestart voor een weeshuis in Marokko. Dat zijn dingen die heel belangrijk zijn in ons geloof. Het enige wat we nog niet deden, was vijf keer per dag bidden, dat doen we nu ook. Op het moment dat we onderdeel werden van de moslimgemeenschap, voelden we meteen die verbroedering. Je hoort er echt bij en het maakt niet uit wat je afkomst is, iedereen is hier gelijk. Dat zijn dingen die we ook aan onze kinderen willen meegeven.”

V: “Niet iedereen begreep het, vooral online heb ik veel negatieve reacties gekregen. ‘Ga je nu ook een hoofddoek dragen?’ Of: ‘Gatver, nu ga ik je ontvolgen.’ Ik vond dat heel heftig, het is niet dat ik ineens een ander persoon ben geworden. Ik denk dan: deze mensen hebben me nooit gevolgd om wie ik ben. Ik vind dat iedereen mag geloven wat ie wil en zal daar anderen nooit op beoordelen.”

D: “Er zijn veel onwetende mensen, mensen die de islam linken aan terrorisme, maar dat heeft niks met het geloof te maken. Dit is juist een geloof waarin iedereen heel saamhorig is. We zijn ook veel positiever in het leven gaan staan. Vroeger kon ik als er iets naars gebeurde nog weleens denken: waarom overkomt ons dit altijd? Maar door mijn geloof zie ik het juist als een test, en hoe groter die test, hoe groter de zegening die eruit voortkomt. Als je vanuit die instelling denkt, kun je veel makkelijker met lastige situaties omgaan.”

V: “Ook als je ongelovig bent, weet je dat je goed moet zijn voor anderen, maar nu kijk ik er toch anders tegenaan, omdat ik weet

dat wat ik geef op mijn pad terug zal komen. Ik ben hierdoor wel andere keuzes gaan maken in mijn carrière. Zo kon ik een aanzienlijk bedrag verdienen met een samenwerking met McDonald's. In het nieuws was geweest dat zij Israëlische soldaten hadden gesponsord, iets waar wij niet achter kunnen staan gezien de vele moslims die in Gaza wonen. Dan bedank ik dus voor zo'n samenwerking. Ook ben ik milder geworden. Vroeger zou ik mensen die haatberichten plaatsen gewoon met hun gezicht en al op social media zetten. Maar nu denk ik: ik laat het lekker gaan.”

Betrokken moeder

De positiviteit en stabiliteit die ze nu heeft, was er niet altijd in het leven van Vonneke. Ze had een onrustige jeugd, waarin haar ouders er onvoldoende voor haar waren. Ook Davinio was vaak alleen thuis met zijn broertjes.

V: “Juist door wat ik vroeger heb meegemaakt, vind ik het belangrijk om een heel betrokken moeder te zijn. Goede communicatie met je kinderen is daarbij het allerbelangrijkste. Ik heb dat vroeger nooit gehad; mijn ouders wisten niet eens wie mijn vrienden waren. Zo'n situatie wil ik nooit voor onze kinderen. Ik wil precies weten wat er in hun levens gebeurt en wie hun vriendjes zijn. Ik hoop ook dat al hun vrienden straks bij ons over de vloer komen en lekker blijven eten. Bij ons mocht dat vroeger nooit, mijn vader had altijd zoiets van: niemand mag weten hoe het hier thuis is.”

D: “Je moet gewoon beste vrienden zijn met je kinderen en zorgen dat het vertrouwen er is waardoor ze je dingen vertellen. Ik wil dat als die kleintjes straks groter worden ze me elke dag kunnen bellen van: ‘Pa, ik ga nu dit doen.’ Dat je constant weet wat er in hun levens speelt. Ik vind het belangrijk dat ze begrijpen dat ze alles kunnen bespreken en dat ze nooit ergens over hoeven te liegen. Ik heb zelf nooit echt een vaderfiguur gehad. En mijn moeder was altijd aan het werk, waardoor ik vaak alleen ▶

was met mijn broertjes. Ik wist alleen dat ik naar huis moest als de lantaarnpalen aan gingen. Pas toen ik bij mijn oma ging wonen, leerde ik wat regels in huis waren en kreeg ik een beetje vastigheid. Ik besepte hoeveel makkelijker het leven wordt als je opgroeit met stabiliteit. Vandaar dat ik voor onze kinderen juist die behoefte heb aan regelmaat. Dat het voor hen heel duidelijk is wat wel en niet mag.”

V: “We zitten wat dat betreft heel erg op één lijn. Vroeger zei ik thuis dat ik bij een vriendin sliep, terwijl ik heel ergens anders was. Dat gaat bij ons niet lukken, we willen precies weten waar onze kinderen uithangen. Ik denk dat het voor kinderen ook heel belangrijk is dat je ze ‘ziet’. Oprecht interesse tonen als je kind een tekening heeft gemaakt. Ik had gewild dat mijn ouders dat vroeger bij mij deden. De enige vraag die ik kreeg was: ‘Hoe was het op school?’ Dan zei ik: ‘Ja leuk’, en dat was het dan.”

D: “Ik hoop al die dingen met mijn zoons te gaan doen die ik vroeger heb gemist. Samen naar de voetbal gaan of samen een potje boksen. Ik vind het nu al heel leuk om met onze oudste op pad te gaan, samen kleren kopen of met hem naar de kapper. Onze kinderen gaan het sowieso makkelijker krijgen dan wij het hadden, maar ik wil het ze ook niet te makkelijk maken door ze alles maar te geven. Ze moeten leren dat ze voor dingen moeten vechten, dat heb ik zelf ook altijd gedaan. Als je altijd alles maar van je papa en mama krijgt, zijn dingen in het leven al snel te zwaar. Daarom willen we ze wel leren dat ze ook moeten helpen in huis en dat je hard moet werken om een mooi leven als het onze te krijgen.”

V: “We laten Aeden nu al kleine karwetjes doen, zoals zijn speelgoed opruimen of een bekertje in de wasbak zetten. Ik heb zelf echt een Surinaamse opvoeding gehad en kreeg klappen als ik niet luisterde. Ik zou mijn kinderen zelf nooit slaan, maar een corrigerende tik op hun hand als ze echt niet willen luisteren, moet kunnen. Sommige mensen vinden dat heel heftig, maar gentle parenting werkt bij onze kinderen niet, of in ieder geval

niet bij de oudste, die is echt heel ondeugend. We moeten bij hem wel ouderwets streng zijn.”

Pestverleden

In haar documentaire *Vonneke* exposed vertelde de content creator openhartig over haar pestverleden en haar naaktfoto's die op de middelbare school werden verspreid. Uit radeloosheid stak ze de verspreider met een schaar in zijn arm.

V: “Terugkijkend op wat er in mijn tienertijd gebeurd is, denk ik: als je dit soort dingen met je ouders kunt bespreken, sta je al tien punten voor. Ik heb thuis nooit verteld dat ik gepest werd. Ja, één keer in groep 1 of 2, en toen was het van: ‘Nee joh, dat zal vast niet zo zijn, je hebt het waarschijnlijk verkeerd begrepen.’ Daarna heb ik er nooit meer iets van gezegd, terwijl ik als enige donkere meisje op een witte school in Schiedam-Noord veel last had van pesterijen. Sinterklaas was elk jaar een heftige periode voor mij, want dan werd ik standaard uitgescholden voor zwarte piet. Ook het naaktfoto-incident op de middelbare school had heel anders kunnen aflopen als ik er thuis over had kunnen praten. Als jij als ouder je kinderen niet begrijpt of wilt begrijpen, dan gaan ze het heft in eigen handen nemen. Dat heb ik ook gedaan.”

D: “Nu ik vader ben, maakt dit mij extra kwaad. Als iemand dit mijn dochter had aangedaan, had ik zo'n jongen echt een pak rammel gegeven.”

V: “Gelukkig groeien onze kinderen in een andere tijd op dan ik. Ik ben totaal niet bang dat zij ooit gepest gaan worden op basis van hun uiterlijk. Wij wonen in Almere waar het heel multicultureel is en iedereen elkaar lekker in z'n waarde laat.”

D: “Ik heb altijd slecht tegen pesten gekund. Als iemand vroeger op school gepest werd, sprak ik de jongens die dat deden aan en zei ik: ‘Waarom pak je niet iemand die jouw gelijke is.’ Ik wil onze zoons ook opvoeden met het idee van: als een jongetje uit jouw klas het mooi vindt om in een jurkje te lopen, dan moet hij dat zelf weten. Misschien vind je het zelf niks, maar je hoeft hem

daar niet mee te pesten. Iedereen moet lekker z'n eigen ding kunnen doen.”

V: “Online haat is wel iets van deze tijd, dat krijg ik nog steeds; helaas hoort dat erbij als je bekend bent. Het ene moment vind ik het moeilijker dan het andere. Bijvoorbeeld toen ik had gepost dat ik zwanger was of net na mijn bevalling; op die momenten kwamen de dingen harder aan.”

D: “Mensen denken dat ze van alles kunnen doen en zeggen omdat ze weten wie je bent. Een tijdje terug zaten we in een restaurant en toen vroeg de eigenaresse aan Vonneke over onze zoon: ‘Mag ik hem een kus geven?’ Ik denk dat ze Vonneke volgde, maar wij kenden haar helemaal niet. Toen Vonneke ‘nee’ zei, deed ze het toch. Dat is wel raar, je geeft het kind van een onbekende toch ook niet zomaar een kus?”

Moderne wereld

Ze mogen dan zelf bekend zijn op sociale media, die moderne, online wereld is niet per se iets wat Vonneke en Davinio voor hun kinderen toejuichen.

V: “Ik heb altijd gezegd: ik wil geen iPad-kinderen, maar je ontkomt er soms niet aan dat ze naar dat ding grijpen. Als we in een restaurant zitten en de oudste begint te schreeuwen, denken wij ook weleens: ga maar lekker Spider-Man kijken, als je maar even je mond houdt. Ik denk dat alle ouders dat wel herkennen. Maar we zijn ook duidelijk over de screentime. Hij heeft genoeg speelgoed, en voor de ontwikkeling van zijn motoriek vinden we het ook heel belangrijk dat hij daarmee speelt.”

D: “Ik probeer elke week met Aeden naar een indoor park te gaan, waar hij nog echt kan spelen. Ik denk dat het voor the next generation heel belangrijk is dat je die oude stempel erin houdt. Ik zie geen kinderen meer buiten knikkeren of krijten, daar willen wij ze wel echt mee opvoeden. We hebben ook plannen om deels naar het buitenland te verhuizen. We zijn ons nu aan het oriënteren voor een huisje in Spanje; dat is ook omdat kinderen

daar nog wel veel buiten zijn. Ik denk dat dit het belangrijkste is wat je als ouder kunt doorgeven: fysiek leuke dingen met ze doen. Samen buiten voetballen in plaats van ze achter de iPad zetten. Kinderen weten later niet meer hoeveel speelgoed ze hadden, ze onthouden de herinneringen die je met ze maakt. Vroeger dacht ik dat materialistische dingen heel belangrijk waren, maar een kind maakt het niks uit of het op de grond slaapt of in en bedje van tienduizend euro. Daarom vind ik het ook zo belangrijk om die momenten bewust te kiezen, al is het maar door samen een tekening te maken of cakejes te bakken.”

V: “Kinderen onthouden vooral wanneer je er niet bent. Wanneer je altijd maar werkt of laat thuiskomt. Daarom is het ook zo belangrijk om echt interesse te tonen in hun leven. Dat is wie wij willen zijn: ouders die écht betrokken zijn.” ♦

Vonneke en Davinio in het kort

Vonneke Ritfeld (oftewel Vonneke Bonneke) is content creator en radio-presentatrice op FunX. Ze werd bekend door haar prankvideo's, sketches en muziekparodieën en was te zien in programma's als *Echte meisjes in de jungle*, *Vier handen op één buik*, *That's my jam* en *Vals spel*. Ook was ze als actrice te zien in *De Tatta's*, *Scotoe*, *Vakkenvullers* en *Koeriers*. In 2023 bracht ze de docu *Vonneke exposed* uit over de impact van gelekte naaktfoto's op haar leven.

Davinio Beerhuizen is ondernemer en hij duikt ook regelmatig op in de TikTok-video's van Vonneke. Hij is mede-eigenaar van een tandkliniek in Antalya, die facings en kronen doet, en hij heeft zijn eigen influencer agency. Samen met Vonneke was hij in 2024 te zien in het programma *Power couple* en hij deed afgelopen jaar mee aan *Echte jongens op safari*. Vonneke en Davinio zijn in maart 2024 getrouwd en ze hebben samen twee zoons: Aeden (2023) en Zayan (2025).

